

دنيا نفت ۸۰ دلاری می‌فروشد و ما تماشا می‌کنیم!

یک استاد ژئوپلیتیک دانشگاه می‌گوید: «روزی نیست که ننویسم و مصاحبه نکنم و از دیپلماسی همسایه خوب سخن به میان نیاورم اما با شرایط تحریمی، این گفتن‌ها و نوشتن‌ها بی‌نتیجه است!»

به گزارش سایت خبری پرسون، عبدالرضا فرجی راد با اشاره به ایجاد شکاف طبقاتی و اجتماعی بر اثر معضلات اقتصادی ناشی از تحریم‌ها می‌گوید: «نمی‌شود شاهد درد و رنج مردمی که می‌توانند خوب و بهتر از خوب زندگی کنند بود و همچنان مدعی بود تحریم‌ها ادامه پیدا کند، خیالی نیست. وقتی می‌توانیم با اندکی درایت به بهتر زندگی کردن مردمی که لایق بهترین‌ها هستند کمک کنیم، کوبیدن بر طبل تحریم‌ها چه نتیجه‌ای می‌خواهد در بر داشته باشد؟!»

دعوی ایران و آژانس بین المللی انرژی اتمی فنی است نه سیاسی!

فرجی راد با اشاره به این که دعوی موجود میان ایران و آژانس، فنی است و نه سیاسی؛ خاطرنشان می‌سازد: معتقدم مباحث ایران، برجام و آمریکا اکنون بیشتر سیاسی و مباحث آژانس بیشتر فنی است. بحث فنی یکی در رابطه با سایت کرج است که طرف ایرانی هم می‌گوید به دلیل ضرباتی که احتمالا اسرائیل وارد کرده تعمیرات می‌خواهد و دوم اینکه عنوان می‌کند جواب بازرسی‌های ما را در رابطه با چهار سایت را که علائمی از اورانیوم دیده شده، بدهید. در نتیجه به نظر بنده این مباحث طرح شده فنی است. آن چیزی که با آمریکا مطرح است بحث سیاسی است. کل مسئله برجام از اول بر پایه سیاسی بود. به نظرم همه این مسائلی که در مورد برجام رخ داد می‌خواهند در نهایت به گفتگوی ایران و آمریکا برسند. همه اینها نشان از این دارد که بحث‌ها در قالب سیاسی و در رابطه با نظام و منطقه است و می‌خواهند ایران منافع آمریکا در منطقه را هم حفظ کند. لذا هیچ‌کدام از مباحث فنی نیست.

وقتی مباحث فنی بی‌نتیجه بماند دعوای سیاسی آغاز می‌شود

این استاد ژئوپلیتیک دانشگاه ادامه می‌دهد: در رابطه با آژانس مطمئنم اختلافات و کشمکش‌ها فنی است اما وقتی آژانس در بحث فنی به نتیجه نمی‌رسد اروپایی‌ها جلو می‌آیند و می‌گویند یا راه حلی برای آن پیدا کنید یا ما گزارش و بیانیه‌ای تهیه کرده و به سازمان ملل تحویل می‌دهیم. در اینجا مبحث سیاسی می‌شود. یعنی کار فنی آژانس به کار سیاسی تبدیل می‌شود.

مجلس همان تصمیمی را تصویب کرد که خواست نظام بود

این تحلیلگر مسائل هسته‌ای در ادامه و در واکنش به موضع‌گیری‌های اخیر برخی که معتقدند مجلس با مصوبه‌ی اسفندماه خود مسیر پیش رو را سخت‌تر کرده به آفتاب یزد می‌گوید: بنده چنین اعتقادی ندارم. مجلس در هماهنگی با نظام دست به چنین اقدامی زد. الان هم اگر نظام صلاح ببیند کار دیگری باید انجام شود مجلس می‌تواند تبصره و اصلاحیه مصوب کند. دفعه قبل هم که آقای گروسی به ایران آمد توافق انجام شده صد در صد با مصوبه مجلس هم خوانی نداشت. لذا در عالم سیاست این مسائل وجود دارد و فقط مختص کشور ما نیست و در بقیه کشورها هم وجود دارد. بنابراین مجلس هم نهاد قانونی است و بر اساس آنچه که خواست نظام بوده مصوبه داده است.

تک حوزه‌ای نبودن مباحث هسته‌ای کاملاً طبیعی است

عبدالرضا فرجی راد در پاسخ به این سوال که چرا مسائل هسته‌ای و کلان سیاست‌های خارجی را به اصطلاح «یک کاسه» نمی‌کنیم ابراز می‌دارد: همه مسائل به ویژه مسائل مهمی چون مباحث هسته‌ای در چارچوب نظام انجام می‌شود. بر اساس اراده نظام است که در برهه‌های مختلف تصمیمات اتخاذ می‌شود. اکنون هم اراده نظام بر این است که با توجه به زیاده خواهی‌های بیش از حد آمریکا صبر کنند تا ببینند آمریکایی‌ها چه امتیازی می‌دهند. البته اراده نظام با مشورت است و پس از بررسی، تصمیمات لازم در این خصوص گرفته می‌شود. اگر آمریکایی‌ها مثلاً با آزاد کردن بخشی از پولهای بلوکه شده ایران حسن‌نیت خود را نشان می‌دادند ایرانی‌ها هم مطمئناً به برخی از تعهدات باز می‌گشتند که اعتمادسازی انجام شود و مذاکرات شروع و نتیجه مطلوب به دست آید. لذا آمریکایی‌ها یا بلد نبودند یا هنوز آن خصلت زورگویی خود را دارند. اما هیچ حسن نیتی نشان ندادند.

گذر زمان به ضرر ایران شده است!

فرجی راد با تایید این مسئله که طولانی شدن توافقات به ضرر ایران است اظهار می‌دارد: اکنون در ایران میلیون‌ها انسان زیر خط فقر زندگی می‌کنند. اگر ایران پول داشت می‌توانست بسیاری از این مشکلاتی که مردم با آن دست و پنجه نرم می‌کنند مانند کمبود آب را حل کند. همه این مشکلات به دلیل بی‌پولی است. ممکن است فقر به جایی برسد که حتی اگر برنامه ریزی خوب و دقیق هم داشته باشیم چندین دهه طول می‌کشد تا ما خسارات را جبران کنیم. تا ده سال دیگر نفت ارزش خود را از دست می‌دهد. از الان بسیاری از کشورها به سمت برقی کردن وسایل خود و جایگزین کردن نفت رفته اند. امروز هم که در برجام به توافق برسیم چندین سال طول می‌کشد ۷ میلیون بشکه نفت تولید کنیم و زمانی است که دیگر نفت بازار مصرف ندارد.

ضمن اینکه اکنون تغییرات اقلیمی بزرگترین خطر برای دنیا شده است و در همین راستا امکان قانون‌گذاری وجود دارد مثلاً بگویند کشورهای تولید کننده سوخت‌های فسیلی تا ۵ سال می‌توانند فلان مقدار نفت صادر کنند اگر نه تحریم می‌شوند. اینکه گفته می‌شود با تحریم روزگار می‌گذرانیم درست نیست مردم با بدبختی دارند زندگی می‌کنند. لذا ما باید الان هر چه می‌توانیم نفت تولید و صادر کنیم حتی با قیمت بیست دلار. چون در آینده این نفت دیگر ارزشی ندارد.

الان همه جا نفت ۸۰ دلاری می‌فروشند ما فقط نگاه می‌کنیم

وی می‌افزاید: زمانی می‌رسد که حتی ما در کشور خودمان هم طبق قوانین بین المللی نمی‌توانیم نفت خرید و فروش کنیم. آینده‌پژوهی ما بسیار ضعیف است. مدیرانی هم انتخاب می‌کنیم که خیلی اطلاعاتی از این مسائل ندارند. ما اکنون باید سرعت عمل داشته باشیم اول نفت دوم گاز. باید اول سرمایه گذار خارجی به کشور بیاوریم و دوم پیستون سرمایه‌گذاری مان مطمئن شود و سپس سرمایه گذاران داخلی وارد میدان شده و لوله کشی‌های گاز را به مناطق گوناگون انجام دهند. در مورد نفت هم به همین ترتیب. الان پیش بینی کردند نفت تا چند مدت دیگر ۹۵ دلار می‌شود. اگر ۵ میلیون بشکه می‌توانستیم صادر کنیم به بیست میلیون نفر می‌توانستیم حداقل ماهی یک میلیون بدهیم. مخالف دادن پول نقد هستیم اما اکنون چاره‌ای نیست مردم در فقر به سر می‌برند و گرسنه اند. لذا همه این مسائل وابسته به تحریم وعدم فروش نفت و گاز است. در مقابل همسایه‌های ما مانند روسیه دارند از این فرصت استفاده می‌کنند و به کشورهای مختلف انرژی می‌رسانند. چرا ما این کار را نکنیم؟

چرا علی اوف چنین جراتی کرد؟

عبدالرضا فرجی راد با نیم نگاهی به رویدادهای سوریه با محوریت ترکیه و روسیه می‌گوید: آقای اردوغان در قفقاز می‌خواهد کارهایی انجام دهد و می‌داند لازمه آن راضی کردن آقای پوتین است. آقای پوتین هم می‌خواهد انتخابات داشته باشد و انرژی‌اش از طریق ترکیه به اروپا و مدیترانه بفرستد و می‌خواهد تحریم‌ها را بشکند. چین و روسیه دو کشوری هستند که تحریم‌ها را شکستند. بنابراین این دو کشور را محور قرار داده است و موفق هم بوده است و می‌شود گفت نود درصد کمبودهای ترکیه را چین و روسیه جبران کردند. از همین منظر نیز اگر بنگریم هر چه زودتر باید برجام را به نتیجه برسانیم. خیلی‌ها دوست دارند به نتیجه نرسد. عرب‌ها وقتی مذاکرات شروع می‌شود وحشت می‌کنند حتی عمان و قطر. بحرین، امارات و عربستان که جای خود دارد. می‌خواهند بین ایران و غرب همیشه تضاد وجود داشته باشد و تحریم‌ها ادامه پیدا کند. اگر ایران پول داشت آقای علی اوف جرات می‌کرد این صحبت‌ها را بکند؟ به‌هیچ‌وجه این‌ها رخ نمی‌داد. بنابراین ما باید ضمن اینکه اقتدار خودمان را حفظ می‌کنیم پول به کشور تزریق کنیم که این میسر نمی‌شود مگر با برداشتن تحریم‌ها.

منبع: آفتاب یزد